

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. oktober 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Louise Falkenberg
Sagsnr.: 2014-0030-2474
Dok.: 1291369

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1474 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. august 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Esben Haugland

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1474 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren tage initiativ til at ændre loven, således at det bliver muligt at ransage asylsøgers værelser, og således lade retsfølelsen og retssikkerheden i Danmark veje tungere end en svag formodning om, at det evt. kunne være i strid med EMRK?”

Svar:

1. Det følger af retsplejelovens kapitel 73, at politiet kan foretage ransagning af bl.a. boliger og andre husrum mv. En konkret ransagning kræver, at de nærmere betingelser herfor i retsplejeloven er opfyldt.

Ransagning af bl.a. bolig og andre husrum, som en mistænkt person har rådighed over, forudsætter bl.a., at der er et rimeligt mistankegrundlag mod den pågældende, og at ransagningen må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, jf. retsplejelovens § 794, stk. 1.

Ved en sådan ransagning kræves endvidere enten, at sagen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængselsstraf, eller at der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen jf. retsplejelovens § 794, stk. 2.

Ransagning hos en ikke-mistænkt kan ske med den pågældendes samtykke. I så fald er ransagningen ikke omfattet af retsplejelovens kapitel om ransagning, jf. retsplejelovens § 795, stk. 1, 1. pkt.

Er der ikke givet samtykke, forudsætter ransagning hos en ikke-mistænkt, at efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængselsstraf, og at der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen, jf. retsplejelovens § 795, stk. 1, 2. pkt.

Ransagning efter retsplejelovens regler herom må ikke foretages, hvis det efter undersøgelsens formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som undersøgelsen må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb, jf. retsplejelovens § 797, stk. 1.

De beskrevne regler gælder også for ransagning af asylansøgers værelser, og det er således allerede muligt at ransage asylansøgers værelser, når de almindelige betingelser i retsplejeloven er opfyldt.

2. Jeg finder ikke grundlag for at tage initiativ til at ændre retsplejeloven med henblik på at fastsætte særlige – mere lempelige – betingelser for ransagning af asylansøgere værelser i forhold til ransagning af værelser, som andre personer har rådighed over.

Det bemærkes i den forbindelse, at når det følger af retsplejeloven, at ransagningen ikke må udgøre et uforholdsmæssigt indgreb, hænger det bl.a. sammen med, at en ransagning grundlæggende er et indgreb i husfreden og privatlivets fred. Det er således bl.a. af hensyn til retssikkerheden, at retsplejelovens regler er indrettet, som de er, og den gældende lovgivning rammer efter min opfattelse en rimelig balance i forhold til at varetage både hensynet til kriminalitetsbekæmpelsen og hensynet til retssikkerheden.

For så vidt angår Den Europæiske Menneskerettighedskonvention henvises der til besvarelsen af 26. maj 2014 af spørgsmål nr. 333 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Der henvises desuden til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1473 (Alm. del) fra Retsudvalget.